

PROHÁSZKA ÜZENETE

A Székesfehérvár - Vasútvidék Római Katolikus Plébánia értesítője

Megjelenik hetente 150 példányban

2018. FEBRUÁR 11. ÉVKÖZI 6. VASÁRNAP

XXII. ÉVFOLYAM 5. (998.) SZÁM

Mottó: *te meg tudsz tisztítani engem!*

„Te”, és csakis te tudsz meggyógyítani engem – ezt is jelenti a leprás határozott kijelentő mondata. Jézus nem egy lehetőség volt a sok közül, hanem az egyetlen, az igazi, a biztos megoldás. Míg a kísértő a pusztában ismételtelen feltételes módban beszél – „Ha Isten Fia vagy, mondd”, mintha bizony Jézusnak bizonyítania kellene, és a farizeusok is azt feszegették, „Szabad-e szombaton gyógyítani?”, a leprás kérésében nyoma sincs a kételynek. Ő csupán azt nem tudja, Jézus akarata-e, hogy meggyógyuljon? A leprás a hiteles, igaz hívő mintaképe. Jézus nem is habozott. Jézus ugyanolyan egyértelmű volt, mint az őt kérlelő szerencsétlen: „Akarom! Tisztulj meg!” Mindezt persze egyszeri, megismételhetetlen történetnek is tarthatnánk. Valójában napon ezerszer megtörténik a bűnbánat szentségében. Naponta ezer csoda történik, és ez fel se tűnik nekünk. Pedig mi nem kaptunk parancsot, hogy hallgassunk erről a csodáról. És ha már áldozatot nem is mutatunk be, mint a leprás, tudunk-e őszinte szívvel örülni a gyógyulásnak?

Kiss Ulrich SJ

A HÉT SZENTJE

SZENT BÁLINT. Akiről e napon emlékezik meg az Egyház, itáliai ókeresztény vértanú volt. Legendáját az Érdy-kódex adja elő. Eszerint egy pogány fejedelem azt mondta neki, hogy hisz, ha vak leányát meggyógyítja. Erre Bálint püspök imádságod tevén, megvilágosítja az ő vak leányát.

Volt azonban egy másik Bálint is, szintén szent püspök (jan. 7), akinek ereklyéi a passauai székesegyházba kerültek, és így a passauai egyházmegye társpatronsusa is lett. Németországban, Ausztriában, ott is Tirolban különösen nyavalyatörösök bizakodnak a segítségében. A nyakukban hordott bálintkereszt, frászkereszt (Valentinskreuz, Fraisenkreuz) a betegség elriasztását célozza. Ezt a kapcsolatot a Valentin és Fall szavak hasonló hangzása is segítette megteremtteni. A két szent alakja főleg a germán népek tudatában eggyé olvadt. Így történhetett aztán, hogy Bálint jeles februári ünnepe és hagyományvilága voltaképpen a passauai székesegyház szentjét idézi. Így van ez hazánkban is. Bálint már középkori naptárainkban, misekönyveinkben előfordul, ünnepét tehát őseink számon tartották. Népszerűségét kereszt- és családnévként való sűrű előfordulása is mutatja már a középkor végén. Így az 1522. évi egyházi tizedjegyzék tanúsága szerint a legkedveltebb szegedi keresztnevek közé tartozik, sőt törzsökös helybeli családnévvé is válik. Ebből és hasonló székely jelenségekből föltétlenül arra kell következtetnünk, hogy magyar népünk körében is vagy liturgikus hagyomány, vagy néphiedelem fűződött hajdan Bálint alakjához.

Pilinszky János: *Kölcsönös szeretet – kölcsönös szenvedés*

Hamvazószerda jele, szürke hamuja arra figyelmeztet, ami sorsunkban törekeny, emberségünkben esendő. Arra, hogy halandók vagyunk. Mivel csak így, ennek teljes tudomásulvételével érthetjük meg azt a másik „gyengeséget”, „isteni gyengeséget”, amire hamvazószerdán fölkészülünk: Krisztus halálát.

A nagybőjt első napja nem véletlenül a halandó emberé, ahogy az utolsó se véletlenül a sírba fektetett Istené. Krisztus halandóságunkban adhatott nekünk egyedül halhatatlan találkozót, ahogy ezt a József Attila-sorok szándékuk ellenére is megfogalmazzák: „Aki halandó, csak halandót / szerethet halhatatlanul”. Ez az isteni szeretet legmélyebb titka, mely épp veszendőségünket választotta örök találkozóhelyül.

A hamu keresztjéről a kereszt halottjáig egyenes út vezet, egyazon út különböző stációin át. Minden állomás veszendőségünk egy-egy fejezete: tökéletes osztozkodás Isten és ember közt – halálban és halhatatlanságban.